

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om optagelse af statslån i udlandet.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 1663, fremsættelsen i tidenden sp. 3154).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Brodthagen: Er der ikke lidt ironi i på et tidspunkt, hvor man er ved at lave hele landet til en galeanstalt med hårde angreb på den valuta, vi har, da at skulle foretage behandling af et lovforslag som det foreliggende om optagelse af et lån i udlandet på 200 mill. kr. eller rettere sagt om bemyndigelse for finansministeren til at optage et lån på 200 mill. kr. — hvortil kommer den lille tillægsgevinst, vi har fra en tidligere vedtagne lov.

Det var Dalgas, der engang sagde, at hvad udad tabes, skal indad vindes. Ved denne lejlighed kan vi måske vende det om og sige, at hvad indad tabes, skal udad vindes, idet man nu ønsker billige udenlandske penge til afstivning af den økonomiske situation herhjemme. Vi har ved en tidligere lejlighed, for 2 år siden, forhandlet om et lignende lovforslag, og der var dengang inden for venstre og de konservative først en vis bekymring for, at vor pengerigelighed var for stor. Med det tryk, der i øjeblikket er på statskassen fra visse sider, er det vist den almindelige opfattelse i store kredse, at vi har for lidt penge herhjemme. Man har endvidere nu bekymringen for et for stort rentetab, idet den effektive rente, som man dengang talte om, lå et godt stykke over de 6. Der er peget på, at et privat dansk firma for nylig i Schweiz har fået et lån på 40 mill. kr. til en effektiv rente på $5\frac{1}{4}$, og når man ved, at den danske diskonto er $5\frac{1}{2}$, og at diskontoen i Vesttyskland er 3 og i Schweiz 2, skulle der jo være chancer for, at den højtærede finansminister med lidt held kunne få disse 200 mill. kr. hjem.

Jeg skal derfor indskrænke mig til at sige, at således som landet ligger og under hensyn til de betingelser, man tilsyneladende kan hente penge hjem fra udlandet på, kan jeg på mit partis vegne anbefale dette lovforslag til velvillig behandling.

Damsgaard: Det er ved at blive en årlig tilbagevendende begivenhed, at vi stilles over for lovforslag om optagelse af statslån i udlandet. De seneste tilfælde er fra december 1958 og maj 1959, og endnu har den højtærede finansminister ikke fuldt ud udnyttet den bemyndigelse, som blev givet ham i 1959, idet der af beløbsrammen på 200 mill. kr. endnu er 40 mill. kr. tilbage.

Jeg er meget overrasket over, at det foreliggende lovforslag om bemyndigelse til at låne yderligere 200 mill. kr. i udlandet er kommet frem nu, og over den begrundelse, der gives herfor. Der er jo ikke tale om noget egentligt akut kapitalbehov, som det er nødvendigt at dække ved øjeblikkelige lån. Når man ved andre lejligheder har hørt den høje regerings medlemmers karakteristisk af Danmarks glimrende økonomiske stilling, forbavses man i mit parti over, at regeringen nu vil låne. Den højtærede finansminister står jo ikke og mangler penge, idet der — jeg har slået efter og set det — indestår 1 556 066 000 kr. på finansministerens løbende konto i nationalbanken. Hvis ministeren får bemyndigelsen og udnytter den, vil denne løbende konto stige yderligere.

Mange penge stikker i øjnene og vil friste til yderligere krav om nye bevillinger, antagelig både fra administrationen og befolkningen. Der er en anden fare: når disse mange penge indgår på den løbende konto, kan man let glemme, at det er lånte penge, og at de dog skal betales tilbage engang.

Den generelle begrundelse for bemyndigelsen til finansministeren om optagelse af et lån på 200 mill. kr. i udlandet er denne gang, som i 1959, at man vil styrke eller fastholde valutareserven, og heri ligger en erkendelse fra regeringens side af, at den forholdsvis gode valutastilling, vi endnu i dette øjeblik har og har haft i de seneste år, ikke er noget, vi sikkert kan regne med fremover. Denne forsigtige vurdering kan vi tiltræde. Det må dog vist erkendes af alle, også af regeringen, at det i overvejende grad er på grund af de for Danmark gunstige råstofpriser, at vor valutastilling i de sidste tre år og indtil de seneste måneder har haft en forholdsvis god udvikling. Vi har så absolut ingen garanti for, at dette varer ved, tværtimod. Der er i øjeblikket en vigende tendens i valutastillingen, det